

med os. Det er vældig vigtigt at bruge mange kræfter på at få givet ulandene og også landene i Central- og Østeuropa nogle chancer for at springe nogle af vore fejltagelser over, men når man kigger rundt i verden, er det altså ikke de chancer, der springer én i øjnene. Ofte ser man faktisk, at de trasker direkte i de forkerte fodspor, men det er vigtigt, at vores hjælp kan være med til at sætte fokus på det. Jeg mener i øvrigt, at den helt konkrete diskussion om økologi og ulandslandbrug er mere kompliceret, end vi er nået til bunds i i dag; det giver jeg udviklingsministeren ret i.

Til sidst til hr. Ole M. Nielsen, som lagde vægt på den folkelige forankring: Hvis vi virkelig er så heldige, at Folketinget står sammen om en vedtagelse, som ikke er tandløs, men faktisk lægger nogle gode linjer for fremtiden, har vi vel en chance for, at vi i fællesskab – hvis vi også satser mere på formidling og oplysning til befolkningen om, hvad der ligger i vedtagelsen – faktisk kan sikre den folkelige forankring, så vi stadig kan være stolte af Danmarks indsats på dette område.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg husker, at jeg engang læste en teateranmeldelse, hvor anmelderen skrev om en i datiden kendt skuespillerinde: »Hun havde kun én streng på sit instrument. Til gengæld trakterede hun den med en kølle.« Det citat falder mig ind, når jeg lytter til hr. Hald Madsen: Én streng og en kølle.

Hr. Hald Madsen spurgte mig her i anden omgang – og det er strengen – hvorfor man ikke lægger den samlede miljøbistand i Udenrigsministeriet, og hvorfor det skal foregå i to ministerier. Hr. Hald Madsen burde være klar over, at opdelingen mellem Miljøministeriet og Udenrigsministeriet oprindeligt blev foretaget i Schlüterregeringens tid. Hele bistanden til Central- og Østeuropa blev opbygget i Schlüterregeringens tid under hr. Per Stig Møller som miljøminister, og det er en af de største bistandssuccesser, vi nogen sinde har haft – en af de flotteste evalueringer. Men Udenrigsministeriet har aldrig haft med miljøbistand i Central- og Østeuropa at gøre.

Det, hr. Hald Madsen siger, er ikke bare, at man skal omgøre en af de – jeg håber adskillige – fornuftige beslutninger, der blev truffet af Schlüterregeringen, men at man skal opbygge et helt nyt apparat og køre et helt nyt system ind i

håb om, at det er mindst lige så godt som det, der har fungeret indtil nu.

Hvad angår bistanden til den tredje verden, står Danida for langt hovedparten. Det eneste område, Danida ikke står for, er dér, hvor Danida ikke er i forvejen. Det er i de udviklingslande, som ikke opfylder kravene til fattigdomsgrænse. Der skulle man under alle omstændigheder have fået bygget noget nyt op, og da besluttede den daværende regering med CD, Kristeligt Folkeparti, De Radikale og Socialdemokratiet med støtte fra et flertal, i øvrigt også støtte fra erhvervslivet, at det skulle foregå i Miljøministeriet i et tæt samarbejde med Danida.

Jeg mener, det har fungeret godt, men det er ikke ensbetydende med, at det ikke kan fungere bedre, og vi er selvfølgelig altid åbne over for forslag om bedre samarbejde og bedre arbejdsdeling, hvis det kan findes osv. Selvfølgelig skal vi være åbne over for det, men hr. Hald Madsen er altså så enstrenget, så enøjet, i sin argumentation, at han risikerer at blive kvalt i sin egen streng.

Ministeren for udviklingsbistand (Poul Nielson):

Jeg vil godt kvittere til hr. Albrechtsen med en sidste bemærkning om denne diskussion om økologisk landbrug. Jeg gør det, fordi selve den diskussion er karakteristisk for mødet mellem forventningerne og holdningerne hos os og realiteten dér, hvor vi prøver at lave tingene om. Hos dem har de den samme diskussion, og jeg vil advare lidt imod billedet om, at vi kan undgå, at de laver de fejl, vi har lavet. Det er en smuk tanke, at de kan gå direkte over i noget, der er bedre uden at lave de fejl, vi har lavet. De laver heller ikke nødvendigvis de samme fejl, men man skal gøre sig klart, at situationen er, som den er i ulandene også på miljøområdet, fordi mange af de fejl, der overhovedet kan laves, allerede er lavet. Der er også et meget stort reelt oprødningsarbejde.

Men til det punkt om landbrugsmetoder må jeg sige, at vi jo også på anden vis end gennem midlerne, vi i dag har diskuteret, er i fuldt sving, f.eks. med at fremme det, vi på vores Danida-dansk kalder Integrated Pest Management, altså en biologisk bekæmpelse, hvor vi ser på dyrkning uden hjælp af sprøjtemidler. Meget, meget store satsninger, som ikke mindst har været fremmet af den diskussion, der har været om arbejdsikkerhed osv. i forbindelse